

и великъ царь Михаилъ Борисъ, гдето се почита и празнува паметъта на преподобния св. Наумъ и гдето се пазятъ и си отдъхватъ чудотворнитѣ мощи на светиня му.

За който (монастиръ) като се уведоми господство ми, че се намира не само въ крайна оскждность, но е и задължнѣлъ по причина на размирицитѣ, безъ да има друга помощъ отъ нѣкжде, и отцитѣ, които сж въ тоя свещенъ монастиръ живѣятъ само отъ милостинята, получавана отъ християнитѣ, поревнова господство ми да се притече съ благодеянието си и нареждаме, щото монастирътъ да взема ежегодно отъ съкровището, съ подпечатано удостовѣрение, по 80 талера, понеже светиятъ монастиръ е ималъ тая милостиня както отъ господство му покойния князь Александъръ Ипсиланти, съ хрисовулъ, който видѣхме, отъ 8 септемврий 1781 г., и отъ господство му покойния князь Николай Караджа, съ хрисовулъ отъ 29 ноемврий 1782 г., и отъ господство му покойния господарь князь Михаилъ Суцулъ, съ хрисовулъ отъ 20 януарий 1784 г., тѣй и отъ другитѣ братя господари, и най-сетне отъ господство му княза Константинъ Ипсиланти, съ хрисовулъ, който видѣхме, отъ 12 юний 1805 г. Поради това, като се смилъ господство ми, подновихме тая милостиня, щото монастирътъ да взема, съ подпечатано удостовѣрение, ежегодно по 80 талера отъ съкровището на господство ми, за да бжде за помощъ на светия монастиръ и за храна и подрѣжка на отцитѣ, а на господство ми за вѣченъ поменъ.

Така заповѣда господство ми, 1 февруарий 1813 г.

Іω Йоанъ Георгие Караджа воевода, съ божията милость господинъ.

LXXVIII

Къмъ биографията на Хаджи Якима

По-горе, на стр. 141—146, приведохъ вести и предания за северомакедонския книжовникъ и учителъ Хаджи Якима. Тукъ съобщавамъ още нѣкои добавки, които намѣрихъ въ единъ сборникъ, принадлежащъ нѣкога на кратовеца Коце Хаджи Трайчевъ, по-късно кюстендилски гражданинъ. Сега сборникътъ се съхранява у неговитѣ наследници.